

Octauus

Tertio sic. qz relatiu reciprocū refert idē ad seipfuz. non autē alla relatiua. Et q sequit q reciprocatio for-
 lū cōuenit relatiuis ydēpitaris sed nō omnibz. Cuius
 rō est. qz reciprocatio ē quedāz cōcularis relatio
 cuiusdē ad seipm. solum autē relatiuū ydēpitaris
 supponit. p eodē quo suū antecedens quare sibi solū
 puenit reciprocatio. ¶ Sciendū tertio q auroz in res
 stru mouet dubitaciōne que talis ē. vtz deceptio pue-
 niens ex diuersa relatiōe sic equuocatio vel alia fallacia
 p cuius solutiōne auroz ponit tres rōnes pbantes q
 nō sūt equiuocatio. Quare causa breuitatis tm̄ yna
 dicit que talis est. Illud relatiuū quū significat sub-
 stantiā infinitā que q̄rū est de se finitari pōt p quod
 libet ascendens. ergo illud relatiuū quū q̄rū est de se
 vno noie z yna rōne indifferēter quodlibet añs pōt
 referre quare vō ē equiuocū sed yniuocū. Alie rōnes
 ponunt plane in textu. ¶ Sciendū quāto ydēpitaris sub-
 stantie indifferēte ē ad referendū illud antecedens. vel
 illud secundū vñū nomē z ynam rōnem in rōne refe-
 rendi. sicut rō animalis de se yna dicit tm̄ fm̄ q̄ recip-
 rō in alia z in alia spē est alia z alia. parit q̄ dece-
 ptio pueniens ex diuersa relatiōe puenit ex diuersa o-
 dinatione dictionis cū dictione que nihil ē q̄ nomen.
 Equiuocatio autē puenit ex multiplicitate dictionis
 ergo deceptio pueniens ex diuersa relatiōe nō est equi-
 uocatio. ¶ Sciendū quarto q deceptio pueniens ex
 diuersa relatiōe nō ē amphibologia. qd sic probat.
 vbicūq̄ ē amphibologia ibi ē diuersa comparatio vni-
 dictionis cū alia sicut libet aristotelis q̄rū ad primū
 modū amphibologie. Et lit^r aratur q̄rū ad scdm̄.
 Et scilicet scilicet ad tertium. Sed vbi ē diuersa rela-
 tio nō est diuersa comparatio vni dictionis cū alia
 sed vni^r cū diuersis. ergo deceptio pueniens ex diuer-
 sa relatiōe nō est amphibologia. Est tm̄ compositio
 vel diuissio. Probat. qz omnis deceptio pueniens ex
 eo q̄ aliqua dictio pōt ad diuersa referri ē compositio
 vel diuissio. Sed deceptio pueniens ex diuersa relatiōe
 nō ē huiusmodi. ergo ē compositio vel diuissio. Con-
 tra p̄dicit arguit primo sic. Hodus tū agens q̄ pa-
 nientis puenit antecedenti illius relatiuū suū. q̄ vterq̄
 modus d̄z sibi cōuenire z sic etiā potest habere hoiaz
 tūū. Secdo sic. relatiū reciprocū recipit a suo ante-
 cedenti scatione z supponem. qz relatiuū fit illud quod
 suū antecedens. ergo relatiuū reciprocū supponit pro
 omni eo p quo suū añs. ergo cum illud antecedens in
 ista p̄positione. ois homo videt se supponit vtr̄ seque-
 ret q̄ etiā hoc relatiuū se qd̄ referit ipm̄ antecedens vni-
 uersale. z sic refert nomen cū sua dispositione. vnt̄er
 tali vniuersaliter. Tertio sic. loco relatiuū lz ponere
 antecedens. ergo loco illius relatiuū se in ista p̄positio-
 ois homo videt se. lz ponere omnē hoim̄. z sic refert
 suū antecedens cū sua dispositione vtr̄ vtr̄. Quarto
 sic. textus h̄z q̄ deceptio pueniens ex diuersa relatiōe
 sit equuocatio. qz sic dicit ois hō videt asinū qui est
 rōnalis. hoc relatiū qui pōt referre illū n̄m̄ hō vel il-
 lum acrim̄ asinū cū ergo nō possit illa duo referre. sub-
 eandē ratiōne sequitur q̄ tale erit equiuocū. ergo sequi-
 tur q̄ deceptio pueniens ex diuersa relatiōe est equi-
 uocatio. z non alia fallacia. Quinto sic. Latio
 videt piscem qui est substantia. illud relatiuū qui
 referre vel piscem. q̄ quocūq̄ modo dicitur tenet

tur equiuoce cū sit eandē rō. Ad primū d̄z negādo
 p̄ntiaz. qz antecedens illū relatiuū pōt esse in recto vtr̄ in
 obliquo. nisi autē illud relatiū reciprocū fecit p modū
 patiens tm̄. Ideo nō oportet q̄ quicqd̄ pueniat ante-
 cedenti q̄ etiā relatiuū. z eontra. Ad scdm̄ d̄z q̄ lz
 relatiuū reciprocū trahat certā fatōz z suppositōz ab
 ante. vtr̄ p eodē supponit cū suo ante. nō tm̄ eodē mō.
 qz natura distributiōis h̄ impedit. Ideo nō sequit q̄
 relatiuū reciprocū supponit vtr̄. Ad tertū d̄z q̄ lz
 in relatiuū reciproco loco cū bene lz ponere suū añs z
 etiā in nō reciprocō. tm̄ p̄terea nō oportet relatiuū reci-
 proci supponere vtr̄ impedire natura distributiōis
 Ad quartū d̄z q̄ lz relatiuū p̄sideratū inq̄rū referre
 diuersa añs diuersas h̄z rōnes. lz tm̄ d̄z h̄z vnz z
 eandē rōnez vniuocē fm̄ se. sic p̄z de aiāli in se z in
 speciebo. Ita ea q̄ referunt fm̄ se p̄siderata diuersas
 habēt rōnes tm̄ yna. z eandē habēt rōne inferente suē
 in relatiōe ideo in illo vniuocant. Ad quintū d̄z q̄
 illud relatiuū q̄ z sibi p̄nt dupl̄ p̄siderari. Uno q̄
 tm̄ ad vñā referendū. z sic oī negare q̄ tenet equo-
 catio. Alio pōt p̄siderari q̄rū ad suū p̄ntū d̄eteriā p̄ an-
 tecedens z isto pōt esse vniuocū vel equiuocū sicut su-
 um añs. z ita ē in ista p̄pōne dicta. vbi tenet equiuocatio.
 Equi de relatiuis diuersitat^r Relati-
 uū diuersitat^r ē qd̄ supponit p alio
 ab eo qd̄ refert. vt soites currit z alio
 us disputat. ibi h̄ relatiū al^r refert soites z sup-
 ponit p alio a soite. z ita facit recordatōz de
 soite. De flatu aut diuersitat^r tal^r d̄z regula
 Si relatiuū diuersitat^r addat sup̄iori sit in-
 feri^r z si addat inferiori sit sup̄iori^r p̄bi ḡra. cū
 d̄z aliud ab aiāli. ḡ aliud ab hoie ibi ē locū
 a spē ad gen^r sive a pre subiecta ad suū totū
 vtr̄. qz in hac p̄pōne aliud ab aiāli. h̄ relatiū
 diuersitat^r aliud cū addit aiāli qd̄ ē sup̄iori^r ad
 hoim̄ facit ipm̄ inferi^r. z h̄ alitq̄ ab hoie
 addit inferiori. scz hoie. z h̄ facit ipm̄ sup̄iori^r. z
 ḡ aliud ab aiāli ē inferi^r ad aliū ab hoie. z id
 ibi ē loc^r a spē sive a pre subiecta. De relati-
 uis ydēpitar^r dat regula ab antiq̄s. Nulla
 p̄pō inchoata a relatiōe ydēpitar^r h̄z d̄ictōz
 rō. Et assignat talē cā m. qz cū d̄z. ois hō cur-
 rit z ille disputat. h̄ relatiū ille h̄z resp̄m̄ ad
 h̄ añs hō. p̄ter depēdētā suē relatiōis. lz cū
 negatio ad uerū p̄pōni inchoate a relatiōe dicit
 do sic. ille nō disputat tunc negatio negat
 verbum quod sequit z non negat respectū
 relationis que h̄z ad antecedens. ergo negatio
 nō negat totū quicqd̄ affirmatio affirmat.
 ḡ nō d̄icit. lz cū hoc fit in qualibet p̄pōsiti-
 one inchoata a relatiōe sequit q̄ nulla p̄pōsiti-
 tio inchoata a relatiōe habet contradictionē.
 Sz p̄tra h̄ obijcit. Quicquid p̄tingit affir-
 mare contingit z negare de quolibet suppo-